

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. juni 2016 — Gemeente Woerden mod Staatsecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-267/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — indgående afgift — fradrag)

(2016/C 314/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gemeente Woerden

Sagsøgt: Staatsecretaris van Financiën

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor denne afgiftspligtige person har ladet en bygning opføre og solgt den til en lavere pris end omkostningerne ved opførelsen heraf, har ret til fradrag af alle de momsbeløb, der er betalt i forbindelse med bygningens opførelse, og ikke kun en del heraf svarende til de dele af bygningen, som køberen anvender til økonomisk virksomhed. Den omstændighed, at køberen vederlagsfrit overlader brugen af en del af den omhandlede bygning til en tredjemand, har ingen betydning i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. juni 2016 — Irina Nikolajeva mod Multi Protect OÜ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Harju Maakohus — Estland)

(Sag C-280/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9, stk. 3, og artikel 102, stk. 1 — en EU-varemærkedomstols forpligtelse til at udstede et forbud mod tredjemands fortsatte krænkelser — ingen påstand om udstedelse af et sådant forbud — begrebet »særlige grunde« til ikke at udstede et sådant forbud — begrebet »rimelig erstatning« for handlinger, som er foretaget efter bekendtgørelsen af en EU-varemærkeansøgning og før offentliggørelsen af registreringen af et sådant varemærke)

(2016/C 314/09)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Harju Maakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irina Nikolajeva

Sagsøgt: Multi Protect OÜ

Konklusion

- 1) Artikel 102, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en EU-varemærkedomstol under anvendelse af visse principper i national procesret afholder sig fra at udstede et forbud mod, at tredjemand begår fortsatte krænkelse, med den begrundelse, at indehaveren af det pågældende varemærke ikke har nedlagt påstand herom ved denne domstol.
- 2) Artikel 9, stk. 3, andet punktum, i forordning 207/2009 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at indehaveren af et EU-varemærke kan gøre krav på erstatning for handlinger, der er foretaget af tredjemand før bekendtgørelsen af en ansøgning om registrering af et EU-varemærke. Hvad angår handlinger, som er foretaget af tredjemand efter bekendtgørelsen af den pågældende EU-varemærkeansøgning, men før offentliggørelsen af registreringen heraf, omfatter begrebet »rimelig erstatning«, der er indeholdt i denne bestemmelse, godtgørelse for den fortjeneste, som tredjemand rent faktisk har opnået ved anvendelsen af varemærket i løbet af den nævnte periode. Til gengæld udelukker begrebet »rimelig erstatning« godtgørelse for den mere omfattende skade, som indehaveren af det nævnte varemærke eventuelt har lidt, herunder i givet fald den ikke-økonomiske skade.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. juni 2016 — Thomas Philipps GmbH & Co. KG mod Grüne Welle Vertriebs GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-419/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — EF-design — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 32 og 33 — licens — EF-designregistret — licenstagernes ret til at anlægge sag om krænkelse, selv om licensen ikke er indført i registret — licenstagernes ret til at anlægge sag om krænkelse med henblik på at opnå erstatning for den skade, han har lidt)

(2016/C 314/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Philipps GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Grüne Welle Vertriebs GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 33, stk. 2, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design skal fortolkes således, at licenstageren kan anlægge sag om krænkelse af det registrerede EF-design, der er genstand for licensen, selv om denne licens ikke er blevet indført i EF-designregistret.
- 2) Artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 6/2002 skal fortolkes således, at licenstageren kan gøre et krav om erstatning for den skade, han har lidt, gældende inden for rammerne af en sag om krænkelse af et EF-design, som han har anlagt i henhold til denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.